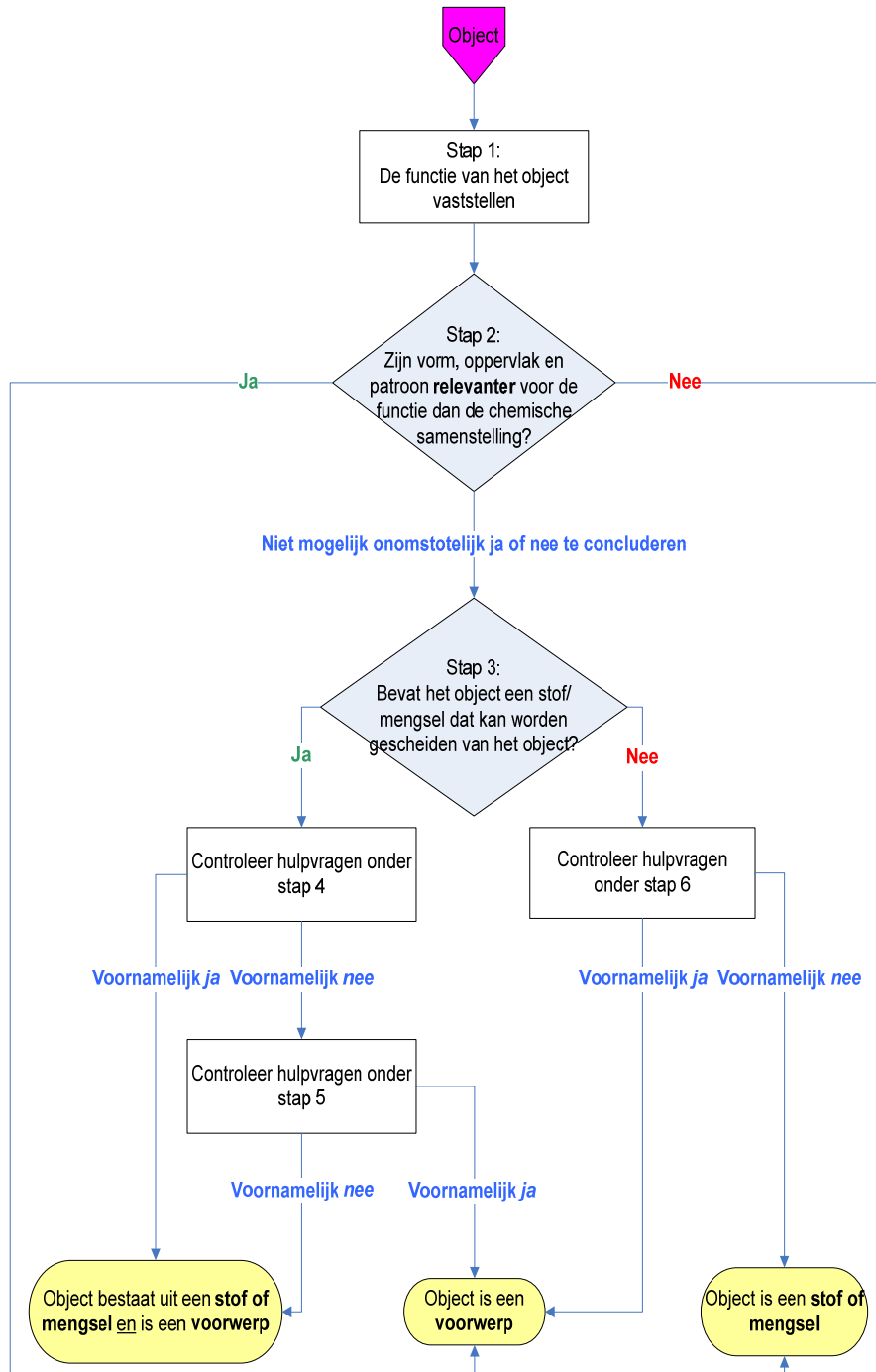

2.4. Bepalen of een object een voorwerp is of niet

Het werkschema vormt een leidraad aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of een object al dan niet een voorwerp is.

Afbeelding 2: Besluitvorming om te bepalen of een object een voorwerp is of niet

Stap 1: Definieer de functie van het object in overeenstemming met punt 2.1.

Stap 2: In veel gevallen is het toepassen van de REACH-definitie van een voorwerp eenvoudig. Het besluit of een object een voorwerp is of niet kan direct worden genomen door het belang van fysische en chemische kenmerken voor het bereiken van de functie van het object te vergelijken. **Als u onomstotelijk kunt concluderen dat de vorm, het oppervlak of het patroon van het object relevanter is voor de functie ervan dan de chemische samenstelling, is het object een voorwerp. Als de vorm, het oppervlak of het patroon even belangrijk is als of minder belangrijk is dan de chemische samenstelling, is het een stof of een mengsel.**

Voorbeeld 2: Waskrijtjes

Een waskrijtje bestaat uit paraffinewas en pigmenten en wordt gebruikt voor kleuren en tekenen op papier. Als vorm/oppervlak/patroon niet relevanter zijn voor de functie van het krijtje (pigment op papier aanbrengen) dan zijn chemische samenstelling, dient het te worden beschouwd als een mengsel.

Als het niet mogelijk is onomstotelijk te concluderen of het object voldoet aan de REACH-definitie van een voorwerp of niet, is nader onderzoek nodig; ga daartoe verder met stap 3.

Stap 3: Bepaal of het object, dat op een zeer eenvoudige of op een zeer geavanceerde wijze kan zijn gebouwd, een stof of een mengsel bevat dat fysisch kan worden gescheiden van het object (bijvoorbeeld door het leeg te gieten of uit te persen). De stof of het mengsel in kwestie, dat vast, vloeibaar of gasvormig kan zijn, kan zijn ingesloten in het object (bijv. de vloeistof in een thermometer of het aerosol in een spuitbus), of het object kan het op zijn oppervlak meedragen (bijv. een vochtig reinigingsdoekje).

Als dit geldt voor het object, gaat u verder met stap 4, anders gaat u verder met stap 6.

Stap 4: Om vast te stellen of de chemische inhoud van het object een integraal onderdeel daarvan vormt (en het object als geheel dus een voorwerp is volgens de definitie van REACH), of dat de chemische inhoud een stof/mengsel is waarvoor de rest van het object als recipiënt of drager fungeert, moeten de volgende hulpvragen worden beantwoord.

Vraag 4a: Als de stof/het mengsel uit het object zou worden verwijderd of daarvan zou worden gescheiden en los van het object zou worden gebruikt, zou het dan nog steeds in principe mogelijk zijn om met de stof of het mengsel de in stap 1 gedefinieerde functie uit te voeren (eventueel met verminderd gemak of op een minder geavanceerde manier)?

Vraag 4b: Fungeert het object overwegend (dat wil zeggen, in overeenstemming met de in stap 1 gedefinieerde functie) als een recipiënt of drager om de stof/het mengsel of de reactieproducten daarvan vrij te laten komen of gedoseerd af te geven?

Vraag 4c: Wordt de stof/het mengsel verbruikt (dat wil zeggen, opgebruikt, bijv. ten gevolge van een chemische of fysische wijziging) of afgescheiden (dat wil zeggen, bevrijd uit het object) tijdens het gebruik van het object, waarbij het object nutteloos wordt en het eind van zijn levensduur bereikt?

Als u deze vragen eerder grotendeels met ja (dat wil zeggen 2 van de 3) kunt beantwoorden dan met nee, moet het object worden beschouwd als een combinatie van een voorwerp (dat als recipiënt of als drager fungeert) en een stof/mengsel.

Let op: een importeur of leverancier van een dergelijk object dient ook te worden beschouwd als importeur of leverancier van een stof/mengsel. Als zodanig kan hij ook verplichtingen hebben die afwijken van die van importeurs en leveranciers van in dit richtsnoer beschreven

voorwerpen. Dit betekent dat stoffen in een recipiënt of op een drager misschien wel moeten worden geregistreerd, bijvoorbeeld, of moeten worden geleverd met een veiligheidsinformatieblad. **Importeurs en leveranciers van een “combinatie van een artikel en een stof/mengsel” moeten daarom afzonderlijk controleren of er verplichtingen gelden voor het voorwerp en of er verplichtingen gelden voor de stof/het mengsel.** In hoofdstuk 3 en 4 wordt beschreven hoe de verplichtingen voor het voorwerp kunnen worden vastgesteld; voor het vaststellen van de verplichtingen voor de stof/het mengsel (dat zich op het oppervlak van het voorwerp bevindt of erdoor wordt omhuld) wordt u geadviseerd de [navigator](#) te doorlopen.

Voorbeeld 3: Printer cartridge

Beantwoording van de bovenstaande hulpvragen: 4a) als de toner/inkt uit de cartridge wordt verwijderd, kan het nog steeds op papier worden aangebracht, ofschoon met een verlies van kwaliteit en gemak; 4b) de functie van de cartridge is de toner/inkt binnen een printer op zijn plaats te houden en de snelheid en de wijze van afgifte te regelen; 4c) de cartridge wordt weggegooid zonder de toner/inkt die tijdens de levensduur van de cartridge wordt verbruikt. De antwoorden op de vragen leiden tot de conclusie dat een printercartridge een combinatie is van een voorwerp (fungerend als recipiënt) en een stof/mengsel.

Stap 5: Als de antwoorden op de hulpvragen van stap 4 overwegend nee zijn, dient u de volgende vragen te gebruiken om nog eens te controleren of het object als geheel inderdaad moet worden beschouwd als een voorwerp en niet als een combinatie van een voorwerp (fungerend als recipiënt of drager) en een stof/mengsel.

Vraag 5a: Als de stof/het mengsel zou worden verwijderd uit of gescheiden van het object, zou het object dan zijn beoogde doel niet kunnen bereiken?

Vraag 5b: Heeft het object een ander hoofddoel dan om de stof/het mengsel of de reactieproducten daarvan af te geven?

Vraag 5c: Wordt het object normaal gesproken aan het einde van zijn levensduur, dat wil zeggen, bij het verwijderen ervan, weggegooid samen met de stof/het mengsel?

Als u deze vragen eerder met ja dan met nee kunt beantwoorden, wordt de functie van het object waarschijnlijk eerder bepaald door de fysische eigenschappen vorm, oppervlak en patroon dan door de chemische samenstelling. Het object wordt dan beschouwd als een voorwerp met een stof/mengsel als integraal onderdeel (dat wil zeggen, de stof/het mengsel vormt een integraal onderdeel van het voorwerp). De stoffen (als zodanig of in een mengsel) die een integraal onderdeel van het voorwerp vormen, hoeven alleen te worden geregistreerd onder de in punt 3.2 beschreven condities.

Voorbeeld 4: Thermometer

Beantwoording van de bovenstaande vragen: 5a) de lege thermometer zou de temperatuur niet kunnen weergeven; dus het object zou niet bruikbaar meer zijn; 5b) de hoofdfunctie van de thermometer is het weergeven van de temperatuur, dit is geen levering van een stof of een mengsel; 5c) de thermometer wordt normaal gesproken samen met zijn chemische inhoud verwijderd. Dus het beantwoorden van deze vragen leidt tot de conclusie dat een thermometer een voorwerp is en de vloeistof in het voorwerp er integraal deel van uitmaakt.

Bijlage 1 geeft nog meer voorbeelden van grensgevallen van stoffen/mengsels in recipiënten of op dragers.

Stap 6: Volgens de beoordeling in stap 3 bevat het object geen stof of mengsel dat fysiek kan worden gescheiden. In bepaalde gevallen kan het echter nog steeds moeilijk zijn om te

bepalen of het object voldoet aan de REACH-definitie van een voorwerp of niet. Veel voorkomende voorbeelden zijn grondstoffen en halffabricaten die verder worden verwerkt tot eindproducten, maar er bestaan wellicht ook andere gevallen. In die gevallen waarin het nemen van een beslissing moeilijk is, kunt u gebruik maken van de volgende hulpvragen om beter te bepalen of het object een voorwerp is of niet. Deze vragen kunnen alleen worden gebruikt ter ondersteuning van de evaluatie van het belang van de chemische samenstelling versus vorm/oppervlak/patroon in relatie tot de functie en dus om de toepassing van de voorwerpdefinitie te vergemakkelijken.

Vraag 6a: Heeft het object nog een andere functie, behalve dat het verder wordt verwerkt? Als het object voornamelijk andere functies heeft (d.w.z. eindgebruiksfuncties), dan kan dit erop wijzen dat het een voorwerp is volgens de definitie van REACH.

Vraag 6b: Brengt de verkoper het object in de handel en/of is de koper vooral geïnteresseerd in de aanschaf van het object vanwege de vorm, het oppervlak of het patroon ervan (en minder vanwege zijn chemische samenstelling)? Als het object voornamelijk in de handel wordt gebracht of wordt aangeschaft vanwege zijn vorm, oppervlak en patroon, dan duidt dit erop dat het object een voorwerp is.

Vraag 6c: Ondergaat het object bij verdere verwerking alleen "lichte bewerking", dat wil zeggen, geen grote wijzigingen in zijn vorm?

Door "lichte bewerking" zoals boren en schuren of coaten van het oppervlak kan de vorm, het oppervlak of het patroon van het object met het oog op een bepaalde functie worden verbeterd of gewijzigd, en dus wordt dit vaak toegepast op objecten die reeds voorwerpen zijn. Dus als alleen "lichte bewerking" wordt toegepast, is dit een aanwijzing dat het object een voorwerp is.

Processen die leiden tot grote wijzigingen in de vorm, dat wil zeggen, wijziging van de diepte, breedte en hoogte van een object, worden niet beschouwd als "lichte bewerking". Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om primaire vormgevingsprocessen (bijvoorbeeld gieten of sinteren) of om vervormingsprocessen (bijvoorbeeld extrusie, smeden of walsen). Als het object bij verdere bewerking ten minste een van zijn karakteristieke afmetingen (diepte, breedte en/of hoogte) behoudt, kan het proces worden beschouwd als "lichte bewerking".

Vraag 6d: Blijft bij verdere bewerking de chemische samenstelling van het object gelijk? Een verandering van de chemische samenstelling in de volgende bewerkingsstappen kan erop duiden dat het object een mengsel is. Maar bepaalde behandelingen van een object dat een voorwerp is, kunnen resulteren in een verandering van zijn algehele chemische samenstelling, maar niet van de status van voorwerp van het object. Voorbeelden zijn afdrukken op het oppervlak, schilderen, aanbrengen van coatings, verven, enz.

Mogelijk zijn niet alle vragen van toepassing op alle objecten en de mate waarin de antwoorden op de vragen de werkelijkheid weerspiegelen, kan van geval tot geval variëren. Maar bij het trekken van de conclusie of het object een voorwerp is of niet, moet het antwoord op verschillende van de relevante indicatieve vragen in aanmerking worden genomen en niet slechts het antwoord op één van de vragen. **Als de vragen overwegend met ja zijn beantwoord, duidt dit erop dat het object een voorwerp is. Als de vragen overwegend met nee zijn beantwoord, duidt dit erop dat het object een stof of mengsel is.** Bijlage 2 illustreert hoe deze hulpvragen moeten worden toegepast en geeft voorbeelden uit vier verschillende bedrijfstakken.